

Gosti na III. prelu Mladezi DSHV-a

joi, 11 februarie 2010

I ove godine u Vojvodini, gradu Subotici održalo se 15. siječnja u restoranu KTC (Križeva ki Trgova ki Centar) s početkom u 18:30 "Prelo Mladeži", treće po redu. Toj lijepoj zabavi bili smo pozvani i mi, Hrvati iz Rumunjske, 33. osoba koje su odlučile u kratko vrijeme posjetiti svoju braću u Hrvate u Srbiju za jedan dan.

Grupa bila je sastavljena od nogometne reprezentacije i pripadnika mladih ZHR-a.

Polazak se s autobusom, polazak je bio u 5:30 iz Karaševa. Svi iz okoline (Ravnika, Vodnika, Klokota i Nermi) koji su bili u Suboticu došli su u Karaševu. Iznimku činile su tri osobe, koje smo usput uzeli iz Rešice i Temišvara. Putovanje je bilo dugo ali i veselo, pogotovo na povratku!

U Suboticu stigli smo negdje oko 12h, sa zakazanim zbog malih problema, ali kojih uvijek mora da ima na carini, pa onda kruženja gradom, jer nismo uspjeli na i pomoću GPS-a ulicu gdje se nalazi Dom Demokratskog Saveza Hrvata u Vojvodini, mjesto gdje su nam domaćini priredili doček. Ali na kraju, uspjeli smo uspostaviti telefonsku vezu, te su nas dočekali i uputili na mjesto gdje možemo parkirati autobus i napokon si i poslije skoro 7h putovanja. Dočeka nas je g. Ivan Budinović, koji uz lijep pozdrav i dobrodošlicu upućenu svima, pozvao nas je u Dom DSHV-a, gdje nam je predstavio svoje kolege, koji su tako er lijepo pozdravili i održali kratak govor. Tu, g. Petar Kuntić, s velikim oduševljenjem govorio je o danu mladih pod nazivom "Prelo", kao o jednom vrlo velikom i važnom danu, na kojem će se ove godine okupiti oko 700. mladih, Hrvata i Hrvatice iz Vojvodine i okoline. Dodao je još, da cilj ovoga prela nije samo da se tamo dođe i najede i napije i da se ide kući, već da se jave određena poznanstva, da se međusobno mladi bolje zbliže i koordiniraju, pa kad mladi iz njihovih zajednica dođu k nama, da se oni već poznaju i stvore lijepa prijateljstva. Želja g. Petra Kuntića je da ako za nas to prelo bude lijepo doživljaj, voleo bi za svoje mlade, da to bude jak poticaj, da istraju u povezivanju Hrvata i nakon njihovog ulaska u EU, kada ne će biti više granica. A raduje se što je uspjelo povezivanje prijateljstva sa Hrvatima iz Rumunjske i želi da to prijateljstvo traje i ostane i među mladima ovih područja još dugo godina.

Poslije pozdravnih govora članova i prijatelja DSHV-a, i naš prijatelj i kolega, Slobodan Gera obratio se sa par riječi, zahvaljujući se u ime Hrvata iz Rumunjske i prof. Milje Radana, našeg sabornika, čije pozdrave je preneo, i kaže dalje, da se raduje što ova veza postaje sve vršar, a dokaz toga je da smo po drugi put gosti Hrvata iz Subotice, a ono što je najvažnije, je to, da ovaj kulturni, sportski i prijateljski kontakt završava s pobjedom prijateljstva.

Slijedio je obilazak centra grada, koga nam je g. Marko Vicko, pokušao ispričati i pokazati ono najbitnije, to nije rečeno, simbole, grada Subotice. Tako da, posjetili smo franjevački samostan i crkvu posvećenu sv. Mihovilu Arkanđelu, u koju nas je primio i kratku istoriju ispričao fra. Marjan Kovačević, kojeg nam je pokazao i kapelu Crne Gospe (mjesto za liturgije i ispovjedaње). Povijest Gradske kuće, njenog tornja (simbola i vidikovca grada) i više nice ukratko, opisala je g. a.

Danijela iz muzeja. Nakon toga slijedio je i polazak prema Multiplex Areni, gdje je naš nogometni tim imao odigrati dvije utakmice: jednu sa DSHV-om i jednu sa Hrvatima iz Segedina. Na malonogometnoj utakmici tim ZHR-a uspio je zaraditi II mjesto. Naš najbolji igrač Milovan Gera po početku prvog poluvremena bio je ozlijeđen te nije mogao nastaviti igru. Drugi nesporazum javio se nakon toga što su prvim timovima zabranili da igraju sa loptom kojom se igra nogomet vani i ubacili loptu kojom se igra u dvorani, koja je i bila loše kvalitete, po izjavi igrača. Prvu utakmicu izgubili smo sa 7:2 u igri sa DSHV-om, a drugu sa Segedinom zaradili sa 2:0. tako da prvo mjesto pripalo DSHV-u, drugo bilo je naše, a treće Segedina. Što se tiče rezultata, naša igra i sigurno su imali što naučiti i uvidjeti da je velika razlika igrati mali nogomet na umjetnoj travi, gdje inače, nemaju iskustva i igrati vani, na velikom terenu, gdje i odigravaju

razne utakmice. Pehare je predao kapetan malonogometne momadi katoličkih svećenika Hrvatske, vl. Krešimir Žinić, župnik župe sv. Ane (Križevci), kapetanima timova. Nakon toga, krenulo se ka restoranu KTC, gdje su nas ostali gosti očekivali. Uz dobro vino i sok pili smo lijepe govore političkih, manjinskih i crkvenih predstavnika, a ključnu poruku za to veče III. prela, izgovorio g. Damijanović, a ona glasi: "Kako je lijepo i ugodno, kad su braća zajedno!" U održanim govorima poruke su bile razne, od čuvanja identiteta i ponosa da smo Hrvati ma gdje bili i živjeli, pa sve do cijenjenja tuđeg a da ne zaboravimo da ljubimo svoje. Gosp. Siniša Skenderović, predsjednik Mladeži DSHV-a, završio je svoj govor poučnom rečenicom na koja i ja rado pristajem: "Nitko nije tako dobar, kao što bi mogao biti ako se još potruži!" Slavica Muselin